

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Karla Černína, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **J. M.**

bytem X

zastoupená advokátem Mgr. Ing. Jiřím Musilem
sídlem Zakšínská 615/17, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

za účasti osob zúčastněných na řízení:

1. CETIN a.s., IČO: 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, Praha

2. EG.D, a.s., IČO: 28085400
sídlem Lidická 1873/36, Černá Pole, Brno

3. obec Ráječko
sídlem 1. máje 250, Ráječko

4. Ing. V. S.
bytem X

5. J. S.
bytem X

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

6. V. S.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2022, č. j. JMK 33423/2022,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2022, č. j. JMK 33423/2022, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Ing. Jiřího Musila, advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Blansko (dále jen „stavební úřad“) vydal podle § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „stavební zákon“) společné územní rozhodnutí a stavební povolení ze dne 14. 6. 2021, č. j. SÚ SH SR 15/2021-MBK 29396/2021/Pa (dále jen „společné povolení“), kterým na žádost obce Ráječko (dále jen „stavebník“) schválil umístění a provedení záměru: *stavební úpravy komunikace ul. Okružní, chodník, obratiště, výhybna, opěrná stěna, zpevněné plochy* na pozemcích p. č. XA, XB, XC a XD v k. ú. X.
2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 3. 2022, č. j. JMK 33423/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl žalobkynin podané odvolání a potvrdil společné povolení.
3. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 11. 4. 2022 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

Žaloba

4. Žalobkyně je vlastníkem tří pozemků sousedících se stavebními pozemky. K věci uvádí, že dokumentace stavby předložená stavebníkem byla vyhotovena již v listopadu 2018, přičemž následně docházelo k jejím úpravám a *manipulacím* s jejím obsahem. Dotčené orgány vycházely při jeho posouzení z odlišných verzí projektové dokumentace a není zřejmé, k jakému záměru se vyjadřovaly. Stavební úřad, který na rozdíl od předchozí žádosti stavebníka o povolení téhož záměru, nyní stavbu povolil, postupoval v rozporu s § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Podle žalobkyně je nezbytné určit, podle jaké projektové dokumentace má být stavba prováděna, jinak může výstavba zasáhnout do jejích práv. Nesouhlasí s názorem žalovaného, podle něhož se dotčené orgány mohly k záměru dodatečně vyjádřit po doručení oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení, které obsahovalo poučení o možnosti uplatnit závazná stanoviska ve lhůtě podle § 94n odst. 1 stavebního zákona. Dotčené orgány mají odlišné postavení než účastníci řízení, přičemž žádný předpis neukládá povinnost doručit dotčeným orgánům upozornění na možnost vyjádřit se k obsahu správního spisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

Žalovaný proto měl vystupovat aktivně a ověřit u dotčených orgánů, k jaké projektové dokumentaci se vyjadřovaly, resp. zda se jejich závazná stanoviska vztahují k dokumentaci stavby předložené s žádostí o společné povolení. Pokud stavební úřad dotčeným orgánům nesdělil, že došlo k *manipulaci* s projektovou dokumentací, z logiky věci nemohly vědět o tom, že by se měly věci znovu zabývat. Nepostačí skutečnost, že se dotčené orgány vyjadřovaly k „nějakému“ stavebnímu záměru. Žalobkyně nesouhlasí ani s názorem, že by nešlo o nezákonnost, pokud by dotčené orgány bez ohledu na změny projektové dokumentace vydaly shodné závazné stanovisko. Jde totiž o spekulaci. Pokud není zřejmé, jaký záměr byl povolen, nemůže se žalobkyně relevantním způsobem vyjádřit stran zásahu do jejich vlastnických práv a efektivně se bránit.

5. Žalobkyně dále poukazuje na rozpor záměru s vyjádřením EG.D, a.s., podle něhož se u stavby nachází ochranné pásmo distribuční soustavy, přes které je zakázáno přejíždět mechanismy o hmotnosti nad 6 tun. Součástí stavby je ale i obratiště hasičské záchranné služby či vozidel pro sběr komunálního odpadu, které by dle této podmínky nebylo použitelné.
6. Žalobkyně dále namítá, že správní orgány pochybily tím, že se nezabývaly účelem stavby. Pokud obratiště nemůže sloužit deklarovanému účelu, jde pouze o vybudování luxusně pojatého sjezdu na pozemek souseda Ing. S. Jelikož se stavba z části (obradiště) nachází na pozemku Ing. S., je třeba zkoumat i otázku, zda budou splněny podmínky pro její užívání jako veřejně přístupné účelové komunikace. Nepostačí souhlas s umístěním a provedením stavby na jeho pozemku. Touto námitkou se žalovaným v napadeném rozhodnutí nezabýval. Žalovaný se též nevypořádal s námitkou týkající se zajištění dopravní obslužnosti celé ulice Okružní mezi ulicemi K. a N. V.í, pokud rekonstruuje pouze její polovinu. Stavebník formálně deklaroval splnění požadavku na zajištění místní komunikace s odděleným pohybem chodců, avšak podle závazného stanoviska Policie České republiky jde o *chodník odnikud nikam*.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k ní konstatoval, že žalobkyně jen zopakovala námitky uplatněné již v odvolání proti společnému povolení, aniž by svoji polemiku se závěry žalovaného podpořila důkazními návrhy. Žalovaný proto odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, v němž se s těmito námitkami vypořádal.

Ústní jednání

8. Při ústním jednání konaném dne 30. 9. 2024 setrvali účastníci na svých dosavadních stanoviscích.
9. Žalobkyně uvedla, že stavebník hodlá provést finančně náročnou výstavbu komunikace ve prospěch jediného soukromého stavebníka a nejedná s péčí řádného hospodáře. O věci rozhodoval stavební úřad, jehož zaměstnankyní byla po dobu 20 let i žalobkyně, a to i ve vedoucí funkci. Žalobkyně se zná s pověřenými úředními osobami, přičemž vedoucí odboru životního prostředí je sestrou žalobkyně, s níž nemá ideální vztahy. Stavební úřad je proto podjatý a ve věci neměl vůbec rozhodovat. Žalovaný v podstatě vyslovil, že je jedno, jaké podklady stavebník dotčeným orgánům předloží a může stavět libovolnou stavbu. Stavebník předložil dokumentaci stavby, kterou si původně nechala zpracovat osoba zúčastněná na řízení. V projektové dokumentaci docházelo k neustálým změnám, což je zásadní vadou, Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

neboť není zřejmé, v jaké podobě byl záměr povolen. Šlo přitom o podstatné úpravy, k nimž se měly vyjádřit i dotčené orgány státní správy. Žalobkyně rovněž namítla, že z geodetických měření vyplývá, že část obratiště, které je součástí záměru, má být umístěno na jejím pozemku. Ve skutečnosti totiž současné oplocení mezi pozemkem žalobkyně a pozemkem osoby zúčastněné na řízení neodpovídá vlastnické hranici zakreslené v katastru nemovitostí. Nezákonné společné povolení navíc zakládá vadu v dalších navazujících řízeních, a pokud by nebylo zrušeno, tak by ovlivnilo zákonnost navazujících správních rozhodnutí, jejichž podmínkou je realizace místní komunikace. K dotazu soudu žalobkyně sdělila, že není schopna identifikovat, zda projektová dokumentace předložená soudu se správním spisem odpovídala obsahu projektové dokumentace, která byla ve spisu stavebního úřadu založena v době, kdy byla v průběhu stavebního řízení nahlížet do spisu. Na dotaz soudu žalobkyně dále uvedla, že v případě realizace stavby by byla dotčena umístěním části stavby (obrátiště) na jejím pozemku, rizikem sesuvu svahu nad cestou, změnou odtokových poměrů a tím, že cestu vedoucí po pozemku žalobkyně začne ve velké míře (v rozporu se zákazovou značkou) užívat veřejnost a zvýší se tak frekvence dopravy.

10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že pro posouzení věci není podstatné, proč se stavebník rozhodl stavbu provést. Projektovou dokumentaci lze průběžně upravovat a měnit, podstatné je, v jaké podobě byla předložena stavebnímu úřadu. I pokud by dokumentace stavby byla měněna v průběhu stavebního řízení, nemusí to mít vliv na vyjádření a závazná stanoviska dotčených orgánů. Žalobkyně v průběhu správního řízení neuvedla, jak by měla být provedením záměru dotčena na svých právech. Pokud by se prokázalo, že stavba má být umístěna i na pozemku žalobkyně, pak by žaloba byla skutečně důvodná, ale je přesvědčen, že tomu tak není, jak plyne z výkresu koordinační situace.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde o žalobu věcně projednatelnou.
12. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
13. Soud se nemohl zabývat žalobními body, které žalobkyně uplatnila poprvé až u ústního jednání konaného dne 30. 9. 2024. Konkrétně jde o námitku týkající se podjatosti úředních osob stavebního úřadu, o níž není v žalobě ani zmínka. Pokud jde o námitku, podle níž má být stavba umístěna na pozemku ve vlastnictví žalobkyně, žalobkyně uvedla v žalobě pouze ničím nepodloženou domněnku, že s ohledem na nejistotu ohledně otázky, podle jaké projektové dokumentace má být stavba provedena, *se nakonec může stát, že stavebník bude stavět na jejím pozemku s odkazem, že tak činí v souladu s projektovou dokumentací.* Toto tvrzení však uplatnila pouze jako argument k tvrzení, že nemohla v průběhu správního řízení uplatnit konkrétní námitky proti stavbě a projektové dokumentaci. Uvedené tvrzení tak nekoresponduje s později uplatněným žalobním bodem týkajícím se umístění stavby na jejím pozemku. Tvrzení (navíc nelogické) o tom, že obratiště bude umístěno zčásti na jejím pozemku v důsledku toho, že stávající oplocení mezi pozemkem žalobkyně a osoby

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

zúčastněné na řízení nekoresponduje s hranicí pozemků podle katastru nemovitostí, žalobkyně uplatnila v řízení před soudem poprvé až během ústního jednání. A to i přesto, že stejnou námitku uplatnila již v řízení před stavebním úřadem, a nic jí tedy nebránilo znovu takovou námitku zopakovat v řízení před soudem před uplynutím lhůty pro podání žaloby.

14. Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. V daném případě byly shora uvedené žalobní body uplatněny opožděně.

Postup správních orgánů

15. Žalobkyně podala dne 15. 3. 2021 žádost o vydání společného povolení stavby. K žádosti přiložila vedle dokumentace stavby též závazná stanoviska a vyjádření dotčených orgánů státní správy a vlastníků technických sítí (v podrobnostech viz níže). Dodatečně doložila dne 17. 3. 2021 stanovisko Policie České republiky ze dne 16. 3. 2021, dne 24. 3. 2021 vyjádření společnosti GasNet, s.r.o. ze dne 24. 3. 2021 a dne 26. 4. 2021 vyjádření EG.D a.s. z téhož dne.
16. Stavební úřad oznámením ze dne 27. 4. 2021 oznámil účastníkům a dotčeným orgánům zahájení společného řízení. Současně jim sdělil, že podle § 94m odst. 3 stavebního zákona upouští od ohledání na místě a místního šetření, a poučil je, že účastníci mohou uplatnit námitky (a důkazy) a dotčené orgány závazná stanoviska nejpozději ve lhůtě 15 dnů od doručení oznámení.
17. Dne 3. 5. 2021 bylo stavebnímu úřadu dodatečně předloženo vyjádření EG.D a.s. ze dne 30. 4. 2021 o existenci zařízení distribuční soustavy a podmíněný souhlas EG.D a.s. ze dne 30. 4. 2021 se stavbou a činností v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy.
18. Stavební úřad přípisem ze dne 4. 5. 2021 sdělil účastníkům a dotčeným orgánům, že byly podklady pro rozhodnutí ve věci doplněny a vyzval je k uplatnění námitek ve stanovené pětidenní lhůtě. Žalobkyně uplatnila námitky podáním doručeným stavebnímu úřadu dne 17. 5. 2021.
19. Stavební úřad vydal dne 14. 6. 2021 společné povolení, kterým schválil umístění a provedení stavebního záměru. Žalobkyně podala odvolání, které však žalovaný zamítl a společné povolení potvrdil.

Posouzení žaloby

20. Soud zcela na úvod předesílá, že řízení o žádosti o vydání společného územního rozhodnutí a povolení stavby je řízením návrhovým zahajovaným na žádost stavebníka. Je tedy plně na úvaze stavebníka, jakou stavbu hodlá realizovat a v jaké formě a podobě předloží stavebnímu úřadu dokumentaci stavby. Úkolem stavebního úřadu je pak posoudit pouze to, zda takto vymezený záměr odpovídá požadavkům plynoucím ze stavebně právních předpisů, zejm. obecným požadavkům na využívání území a technickým požadavkům na výstavbu, požadavkům dalších právních předpisů a zda nezasahuje nad míru přiměřenou do práv osob dotčených výstavbou záměru (§ 94o stavebního zákona). Stavební úřad naopak nezkoumá, zda stavba odpovídá potřebám stavebníka, případně veřejnosti, zda budou prostředky na její realizaci vynaloženy hospodárně či zda účel stavby nelze splnit jiným způsobem. Tvzení žalobkyně o tom, že finanční prostředky na stavbu budou vynaloženy nehospodárně, anebo Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

že stavba má sloužit pouze vlastníkově jediné nemovité věci, jsou tak zcela mimoběžné s předmětem správního řízení. Hodnocení takových otázek je mimo pravomoc a působnost stavebního úřadu.

21. Přestože tedy i Policie České republiky ve stanovisku ze dne 16. 3. 2021 zpochybnila smysl a účel dvou částí stavby – obratiště a chodníku, tyto otázky nejsou předmětem řízení podle stavebního zákona. Z hlediska stavebního práva záleží skutečně jen na rozhodnutí stavebníka, zda a jakou stavbu se rozhodne stavět. Pokud je záměr v souladu se stavebními předpisy, nelze stavebníkovi určovat, jakou stavbu a za jakým účelem může realizovat. Hospodárnost nakládání s veřejnými prostředky není okolností, která by mohla zpochybnit zákonnost napadeného rozhodnutí. To platí obdobně i pro posouzení veřejné přístupnosti obratiště, jež má vzniknout na pozemku osoby zúčastněné na řízení. Veřejná přístupnost komunikace není předmětem posouzení záměru ve stavebním řízení. Z hlediska stavebních předpisů je podstatné pouze to, že vlastník pozemku, na němž má obratiště vzniknout, vyjádřil se stavbou souhlas [§ 94l odst. 2 písm. a) a § 184a stavebního zákona]. Jeho souhlas s dalším užíváním stavby veřejností není pro posouzení stavebního záměru v řízení podle stavebního zákona relevantní. Uvedené námitky proto nejsou důvodné.
22. Žalobkyně namítá především pochybnosti o tom, jaká stavba je předmětem povoleného stavebního záměru. Dle jejího tvrzení totiž docházelo před podáním žádosti o vydání společného povolení ke změnám v projektové dokumentaci a implicitně z jejích tvrzení vyplývá i to, že k takovým změnám mohlo docházet i v průběhu řízení před stavebním úřadem.
23. Pro posouzení věci je tak klíčové určit, v jaké podobě byla stavebnímu úřadu předložena projektová dokumentace provedení stavby a v jaké podobě byla stavba schválena. Žalobkyni lze přisvědčit v tom, že projektová dokumentace stavby vypracovaná projektantem Ing. Josefem Novákem byla průběžně měněna a doplňována. Většina listin, které projektovou dokumentaci tvoří, byla vypracovaná v listopadu 2018 (datum 11/2018), přičemž na deskách projektové dokumentace je uvedeno dokonce datum 08/2011. Součástí je však i výkres koordinační situace vypracovaný v únoru 2020 (datum 02/2020), na němž je navíc i poznámka o tom, že došlo k revizi v lednu 2021 (*revize k 01/2021*). Je tedy zřejmé, že projektová dokumentace byla skutečně průběžně od svého vzniku upravována a měněna. A to minimálně v roce 2020 a poté znovu v roce 2021.
24. Samotná skutečnost, že před podáním žádosti o vydání společného povolení dne 15. 3. 2021 došlo k opakovaným změnám a úpravám projektové dokumentace však nemůže být důvodem nezákonnosti společného povolení nebo dokonce napadeného rozhodnutí. Žádost je úkonem stavebníka, který se sám rozhoduje o tom, jakou stavbu hodlá provést, a v jaké podobě tedy předloží stavebnímu úřadu projektovou dokumentaci. Podmínkou je, aby projektovou dokumentaci vypracovala k tomu oprávněná osoba. V průběhu přípravy stavby zpravidla dochází z nejrůznějších důvodů k postupným úpravám projektové dokumentace, a to z nejrůznějších důvodů. Může jít např. o naplnění požadavků dotčených orgánů, vlastníků technických sítí a vlastníků sousedních nemovitostí, o úpravy vynucené změnou legislativy anebo prostě o úpravy, k nimž se rozhodl sám stavebník. Podstatné je, že do doby podání žádosti a zahájení správního řízení, nemají úpravy projektové dokumentace žádný vliv na průběhu řízení před stavebním úřadem. Zákon nestanoví, že by při jakékoliv úpravě měla být dokumentace stavby vypracovaná znovu kompletně od počátku. Zákon nevylučuje Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

ani možnost, aby došlo k úpravě projektové dokumentace i po zahájení stavebního řízení. K tomu může dojít buď z iniciativy samotného stavebníka, přičemž v takovém případě jde o změnu obsahu žádosti ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu, nebo na výzvu stavebního úřadu. V každém případě však platí, že stavební úřad rozhoduje vždy až na základě té verze projektové dokumentace, která je mu jako finální předložena. Pokud je záměr povolen, pak právě tuto verzi dokumentace stavby stavební úřad ověří a jedno její vyhotovení zašle stavebníkovi či jiným osobám (§ 94p odst. 4 stavebního zákona).

25. V daném případě z obsahu správního spisu plyne, že stavebník předložil projektovou dokumentaci v podobě, jak bylo uvedeno shora (viz bod 23 tohoto rozsudku). Přestože žalobkyně naznačila, že mohlo k úpravám projektové dokumentace dojít i po podání žádosti, z obsahu správního spisu nevyplývá, že by tomu tak bylo. Z listin, které jsou součástí správního spisu, nevyplývá ani to, že by po podání žádosti došlo k jakékoliv *manipulaci* s obsahem projektové dokumentace, např. k nahrazení projektové dokumentace nebo její části odlišnou verzí. Správní spis nezachycuje žádné indicie či náznaky, které by mohly svědčit pro takový závěr. Žádný důkaz svědčící o jakékoliv manipulaci s obsahem spisu nepředložila ani žalobkyně. Její tvrzení o možné manipulaci s obsahem projektové dokumentace je tak pouhou nepodloženou spekulací. Za daných okolností tedy lze mít za to, že obsah projektové dokumentace založený ve správním spise odpovídá ověřené verzi projektové dokumentace, jež byla stavebnímu úřadu předložena a po právní moci společného povolení bylo její ověřené paré zasláno stavebníkovi. Z dostupných podkladů tedy plyne, že záměr byl schválen v podobě zachycené v dokumentaci stavby, která je obsažena ve správním spisu.
26. Důvodnou ovšem shledal soud žalobní námitku týkající se aktuálnosti závazných stanovisek a vyjádření dotčených orgánů a vlastníků technických sítí ke stavebnímu záměru. Žalobkyně totiž důvodně poukazuje na skutečnost, že stavební úřad vycházel ze stanovisek a vyjádření, jež byla vydána k jiné než finální verzi projektové dokumentace.
27. K žádosti stavebník doložil závazná stanoviska a vyjádření dotčených orgánů:
- souhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování ze dne 6. 3. 2020 o přípustnosti záměru. Podle tohoto stanoviska byla dotčenému orgánu územního plánování předložena projektová dokumentace ve verzi 11/2018, avšak později byla upravena a předána dne 4. 3. 2020 v upravené verzi. Z obsahu tohoto závazného stanoviska tak plyne, že dotčený orgán územního plánování vycházel při posouzení záměru z projektové dokumentace ve verzi z února 2020. K poslední revizi provedené v lednu 2021 dotčený orgán s ohledem na datum vydání závazného stanoviska přihlídnout nemohl.
 - souhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně ze dne 21. 10. 2020. V tomto závazném stanovisku je uvedeno, že stavebník předložil dne 9. 9. 2020 aktualizovaný výkres koordinační situace C.3. S ohledem na datum vydání závazného stanoviska se tedy dotčený orgán nemohl vyjádřit k poslední revizi projektové dokumentace provedené v lednu 2021.
 - souhlasné závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje ze dne 21. 9. 2020. Závazné stanovisko bylo zpracováno na základě požárně bezpečnostního řešení stavby a projektové dokumentace z listopadu 2018, přičemž byl předložen též výkres koordinační situace z února 2020. Poslední revizi projektové dokumentace z ledna

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

2021 nemohl dotčený orgán zohlednit.

- závazné stanovisko orgánu ochrany zemědělského půdního fondu ze dne 3. 7. 2020 a změnové závazné stanovisko ze dne 17. 6. 2020 obsahující souhlas s trvalým odnětím půdy ze ZPF. Vzhledem k tomu, že tento dotčený orgán se primárně nevyjadřuje k obsahu záměru a stavební dokumentace, nýbrž vydává toliko na žádost stavebníka souhlas s odnětím půdy ze ZPF, není pro posouzení věci relevantní otázka, k jaké verzi projektové dokumentace se tento orgán měl možnost vyjádřit.
- stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Blansko ze dne 27. 5. 2019. Stanovisko je zjevně vypracováno na základě původní verze projektové dokumentace, avšak na jeho rubové straně se nachází ručně psaná poznámka pověřené úřední osoby ze dne 30. 9. 2020, o tom, že stanovisko *zůstává je v platnosti dle doložené změny – revize k 02/2020*. I z tohoto stanoviska je zřejmé, že dotčený orgán se nemohl vyjádřit k poslední revizi projektové dokumentace provedené v lednu 2021.
- souhlasné stanovisko pro společné řízení od silničního správního úřadu a speciálního stavebního úřadu ze dne 27. 5. 2019 dle § 40 odst. 4 písm. a) a d) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Stanovisko bylo vydáno podle původní projektové dokumentace z listopadu 2018, tedy nikoliv podle finální verze projektové dokumentace. Nicméně pro danou věc je podstatné, že uvedené stanovisko vydal sám stavební úřad (jako speciální stavební úřad) dle § 40 odst. 4 písm. d) zákona o pozemních komunikacích. Podle tohoto ustanovení uplatňuje obecní úřad obce s rozšířenou působností *závazné stanovisko v územním řízení z hlediska řešení místních a účelových komunikací*. Děje se tak v případech, kdy obecné stavební úřady rozhodují v územním řízení o umístění místních a účelových komunikací. V daném případě ovšem projednával žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení sám stavební úřad [jako speciální stavební úřad podle § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích]. Stavební úřad tedy rozhodl nejen o povolení stavby, ale i o jejím umístění. Za této situace by bylo nelogické, aby stavební úřad vydával závazné stanovisko pro účely společného řízení, které sám vede. Stavební úřad vyřešil tuto situaci tím, že dal k záměru pouze „nezávazné“ stanovisko. Podle názoru soudu však plní takové stanovisko pouze informativní funkci směrem ke stavebníkovi, neboť jeho prostřednictvím speciální stavební úřad stavebníkovi toliko sdělil podmínky pro umístění stavby. Z hlediska posouzení žádosti speciálním stavebním úřadem toto stanovisko nemá žádný význam, neboť veškeré odborné otázky týkající se výkonu státní správy ve věcech pozemních komunikací je stavební úřad (jako speciální stavební úřad) oprávněn si sám posoudit a rozhodnout o nich, aniž by k tomu bylo třeba stanoviska jiného dotčeného orgánu. I kdyby tedy uvedené stanovisko nebylo vydáno, byl by stavební úřad (jako speciální stavební úřad) oprávněn sám posoudit navrhovaný záměr, resp. předloženou projektovou dokumentaci (ve finální verzi) z hlediska zajištění zájmů chráněných zákonem o pozemních komunikacích. Z toho plyne, že na zákonnost společného povolení nemůže mít vliv skutečnost, že stavební úřad při vydání „nezávazného“ stanoviska ze dne 27. 5. 2019 neměl k dispozici finální verzi projektové dokumentace z ledna 2021.

28. Dále žalobkyně společně s žádostí nebo dodatečně po zahájení řízení předložila vyjádření vlastníků technických sítí. Jde o:

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

- vyjádření CETIN a.s. ze dne 8. 10. 2020 o existenci sítě elektronických komunikací platné do 8. 10. 2022,
 - vyjádření Vodárenské akciové společnosti, a.s. ze dne 5. 8. 2019 pro územní a stavební řízení platné po dobu 2 roků,
 - vyjádření plynárenské distribuční soustavy GasNet, s.r.o. ze dne 24. 3. 2021 platné po dobu 24 měsíců,
 - vyjádření E.ON Distribuce, a.s. o existenci zařízení distribuční soustavy (elektrická síť) ze dne 23. 9. 2020, vyjádření EG.D, a.s. ze dne 26. 4. 2021 a souhlasné stanovisko EG.D, a.s. ze dne 30. 4. 2021
29. Dodatečně dne 17. 3. 2021 bylo doloženo i (nezávazné) stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 16. 3. 2021 podle § 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. V něm je mj. uvedeno, že k „původní“ projektové dokumentaci se Policie České republiky vyjadřovala již ve stanovisku ze dne 18. 9. 2021. Zjevně však jde o chybu v psaní a správně mělo být uvedeno, že původní stanovisko bylo vydáno dne 18. 9. 2020. Podle nově doloženého stanoviska došlo oproti původní projektové dokumentaci ke dvěma podstatným změnám, a to zkrácení chodníku a navržení dvou nových sjezdů na pozemky p. č. XE a XF v k. ú. X. Zmínit lze i to, že stanovisko kritizuje záměr obratiště, jehož zřízení je podle Policie České republiky neopodstatněné, a záměr vybudování chodníku, který podle ní vede *odnikud nikam*. Z obsahu stanoviska a jeho datace je nicméně zřejmé, že při jeho vydání Policie vycházela z finální verze projektové dokumentace po revizi z ledna 2021.
30. Ze shora uvedeného plyne, že dokumentace stavby byla ve zcela původní podobě vypracovaná v roce 2018 a následně docházelo k jejímu přepracování a dílčím úpravám. Ke změnám projektové dokumentace došlo minimálně v únoru 2020 a v lednu 2021. Z vyjádření Policie České republiky plyne, že předmětem poslední revize (1/2021) bylo zkrácení chodníku a doplnění dvou nových sjezdů z komunikace na přilehlé pozemky.
31. Jak již bylo uvedeno, na provádění úprav dokumentace stavby není nic nezákonného. Pokud však k nějakým změnám, úpravám či revizím dokumentace stavby dojde, musí být zaručeno, že podklady, které se váží k posouzení navrženého stavebního záměru jsou aktuální a vyjadřují se k záměru v podobě, v jaké má být umístěn a povolen.
32. Žalobkyně důvodně poukazuje na skutečnost, že dotčené orgány a vlastníci technických sítí se vyjadřovaly k odlišné verzi dokumentace stavby, než jaká byla předložena stavebnímu úřadu jako finální. To vyplývá jak z obsahu, tak i z datace shora uvedených závazných stanovisek, stanovisek a vyjádření. K finálnímu znění se z dotčených orgánů vyjadřovala v nezávazném stanovisku pouze Policie České republiky. Ostatní dotčené orgány a vlastníci technických sítí vycházeli vesměs z dokumentace stavby z února 2020, tj. před finální revizí z ledna 2021.
33. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2019, čj. 1 As 208/2018-30, podle něhož *„závazná stanoviska jsou spjata s určitou dokumentací záměru, k níž jsou vytvářena. Při změně záměru a jeho dokumentace je zpravidla zapotřebí opatřit nová závazná stanoviska dotčených orgánů, která tuto změnu reflektují. V opačném případě by neplnila svůj účel, neboť by neumožňovala posouzení*

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

možných vlivů záměru na zájmy chráněné dotčenými orgány. Rozhodným hlediskem však je, zda provedená změna záměru vůbec může mít vliv na chráněné veřejné zájmy. Městský soud správně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2010, č. j. 7 As 17/2010-10, ze kterého vyplývá, že stavební úřad je oprávněn v rámci své pravomoci posoudit, zda změna stavby ještě spadá do podmínek, za nichž bylo souhlasné závazné stanovisko vydáno, a pokud nikoli, je oprávněn a povinen dát podnět k zahájení řízení o vydání takového stanoviska“.

34. Účelem závazného stanoviska je poskytnout stavebnímu úřadu relevantní podklad pro rozhodnutí o podané žádosti. Sám stavební úřad totiž zpravidla nemůže disponovat odborností nezbytnou k posouzení záměru, který je předmětem žádosti, z pohledu zájmů chráněných různými složkovými předpisy. Proto je nezbytné klást důraz na to, aby každé závazné stanovisko vycházelo z konečné podoby záměru, který má být povolen, a reflektovalo i změny, ke kterým mohlo od jeho vydání dojít. Pokud tomu tak není, pak nemá stavební úřad dostatečný podklad pro své rozhodnutí, ledaže by se úprava záměru, ke které došlo po vydání závazného stanoviska, nemohla nikterak dotknout zájmů chráněných dotčeným orgánem. Takovou úvahu však musí stavební úřad vtělit do svého rozhodnutí a neučiní-li tak, pak platí, že neaktuální závazná stanoviska neposkytují dostatečnou oporu pro posouzení věci.
35. Uvedené závěry je však třeba podle názoru soudu analogicky vztáhnout i na ostatní („nezávazná“) stanoviska, vyjádření či souhlasy dotčených orgánů a dokonce i na stanoviska vlastníků technických sítí, které mohou být změnou záměru dotčené. I jejich vyjádření totiž představují podklad pro rozhodování stavebního úřadu a byť jejich obsahem není stavební úřad vázán, nelze opomenout, že jejich funkcí je poskytnout stavebnímu úřadu odborný podklad pro posouzení specifických aspektů záměru z pohledu ochrany kolidujících veřejných zájmů. Rozdíl spočívá pouze v tom, že nezávaznost takových vyjádření, stanovisek či souhlasů poskytuje stavebnímu úřadu širší hrací pole pro úvahy o tom, zda je z důvodu úpravy záměru potřebné pořídit nové vyjádření, stanovisko či souhlas anebo lze vystačit s původními.
36. Správní orgány jsou odpovědné za řádné zjištění skutkového stavu (§ 3 správního řádu) a za shromáždění podkladů nezbytných pro posouzení věci. Za těchto okolností, kdy žalobkyně nedostatky závazných stanovisek a vyjádření výslovně namítala, si tedy měl stavební úřad v první řadě položit otázku, zda úprava záměru a projektové dokumentace je natolik podstatná, že by potenciálně mohla ovlivnit dosavadní stanoviska dotčených orgánů a vlastníků technických sítí. Přitom je však třeba si uvědomit, že stavební úřad ani žalovaný nemají potřebnou odbornost k tomu, aby postavily na jisto, zda změna záměru stanoviska dotčených orgánů skutečně ovlivní. Nemohou tak vlastní úvahou zcela nahradit posouzení finální verze záměru dotčeným orgánem. Záměr o tom, že změna záměru nemůže shromážděná stanoviska a vyjádření ovlivnit, tak lze učinit pouze v případech, kdy je to naprosto zjevné (např. mírná změna trasy podzemní přípojky se zcela zjevně nemůže dotknout veřejného zájmu na ochraně krajinného rázu, zkrácení chodníku nemůže mít vliv na posouzení stavby z pohledu hygienických předpisů apod.).
37. Pokud není zcela zjevné, že úprava záměru neovlivní stanoviska a vyjádření dotčených orgánů a vlastníků sítí, pak je na místě odstranit nedostatek (neaktuálnost) stanovisek a vyjádření za součinnosti s dotčenými orgány a vlastníky sítí. Procesně k tomu existuje hned Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

několik cest. Stavební úřad mohl sám sdělit dotčeným orgánům a vlastníkům sítí, že došlo ke změně dokumentace stavby, a požádat je o odůvodněné vyjádření, zda za i těchto okolností na původním stanovisku či vyjádření trvají anebo je změni. Stejně tak mohl vyzvat stavebníka, aby předložil nová stanoviska a vyjádření vycházející z upravené verze projektové dokumentace stavby, a stanovit mu k tomu přiměřenou lhůtu. Pokud tak stavební úřad neučinil, nabízela se cesta, aby o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska požádal i žalovaný jako odvolací orgán postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu. V případě ostatních vyjádření a stanovisek mohl žalovaný požádat sám (obdobně jako stavební úřad) o odůvodněné vyjádření, zda dotčené orgány a vlastníci sítí i po změně záměru trvají na původním stanovisku anebo zda je změni.

38. V daném konkrétním případě stavební úřad ani žalovaný neučinili nic k tomu, aby se s namítanou neaktuálností závazných stanovisek, stanovisek a vyjádření vypořádali. To se týká primárně závazných stanovisek orgánu územního plánování, krajské hygienické stanice, hasičského záchranného sboru, stanoviska odboru životního prostředí Městského úřadu Blansko a vyjádření všech čtyř dotčených vlastníků technických sítí. Správní orgány se na uvedené dotčené orgány a vlastníky sítí neobrátily s žádostí o dodatečné vyjádření, nevyzvaly stavebníka k předložení aktuálních stanovisek a vyjádření, ani nevysvětlily, proč se domnívaly, že změny záměru (projektové dokumentace stavby) nemohou ovlivnit obsah žalobkyní předložených závazných stanovisek a vyjádření. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí sice přednesl úvahu, že nedostatek (neaktuálnost) závazných stanovisek a vyjádření nemusí mít *a priori* vliv na zákonnost společného souhlasu, nicméně chybí zde jakákoliv úvaha o tom, zda tomu tak v daném případě skutečně je. Žalovaný neodůvodnil, proč má za to, že změna záměru nemá vliv na relevanci původních závazných stanovisek a vyjádření. Namítané nedostatky závazných stanovisek a vyjádření tak nebyly odstraněny, a napadené rozhodnutí proto nemá dostatečný podklad v obsahu správního spisu.
39. Obstát nemůže ani žalovaným naznačená úvaha o tom, že zjištěný nedostatek byl odstraněn tím, že se dotčené orgány nevyjádřily k záměru poté, co jim stavební úřad oznámil zahájení společného řízení a poučil je o tom, že mají možnost se vyjádřit ke shromážděným podkladům. Žalovaný odkazuje na § 94n odst. 1 stavebního zákona, podle něhož platí, že *závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, musí být uplatněna nejpozději při ústním jednání, případně při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být uplatněna ve stanovené lhůtě, jinak se k nim nepřihlíží.* Toto ustanovení však upravuje zcela jinou situaci, a to případy opožděně uplatněných závazných stanovisek dotčených orgánů. K těm se skutečně podle citovaného ustanovení nepřihlíží. V daném případě ale byla stanoviska dotčených orgánů předložena řádně a včas, byť se vyjadřovala ke zčásti odlišnému záměru. Zákonodárce jistě shora uvedenou úpravou necílil na případy, kdy se dotčený orgán k záměru včas vyjádří v rámci již vydaného stanoviska, ale později dojde pouze k úpravě záměru. Není úkolem dotčeného orgánu kontrolovat, zda po vydání jeho stanoviska nedošlo ke změně dokumentace stavby a zda se stanovisko vztahuje k záměru, který je předmětem žádosti projednávané stavebním úřadem. Dotčený orgán ostatně ani nemá k dispozici dokumentaci stavby nezbytnou k tomu, aby tuto otázku mohl odpovědně posoudit. Je naopak odpovědností stavebního úřadu, aby zájmy chráněné zvláštními zákony byly ve společném řízení řádně ochráněny a projednány. Musí tedy dbát i o to, aby obsahem závazných Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

stanovisek a vyjádření dotčených orgánů bylo skutečné posouzení záměru v podobě, jaký je stavebníkem navrhován. Pokud tomu tak není, měl by stavební úřad zjištěný nedostatek odstranit některým ze shora uvedených způsobů. V opačném případě je posouzení věci neúplné a nedostatečné.

40. Soud na tomto místě musí uvést, že nesdílí názor žalovaného, podle něhož je nereálné očekávat, že stavební úřady budou v každé fázi řízení a při každé změně projektové dokumentace ověřovat u dotčených orgánů a vlastníků technických sítí, zda trvají na svých dosavadních závazných stanoviscích a vyjádřeních. V drtivé většině žádostí nedochází k úpravám dokumentace staveb, takže nebude na místě tuto otázku řešit. V případě, že dojde po vydání stanovisek anebo vyjádření k mírným úpravám stavebního záměru, pak zpravidla postačí i stručná úvaha o tom, zda vůbec může taková změna ovlivnit obsah závazných stanovisek a vyjádření. Pouze pokud má změna potenciál ovlivnit obsah stanoviska či vyjádření, je třeba se obrátit na dotčený orgán s žádostí o jeho potvrzení nebo změnu. V případě skutečně podstatných změn projektové dokumentace je však třeba trvat na tom, aby vyjádření a stanoviska dotčených orgánů reflektovala finální stavební záměr, který je předmětem žádosti. Nelze připustit, aby stavební záměr byl povolen v situaci, kdy se závazná stanoviska a vyjádření vztahují na dokumentaci zachycující odlišnou stavbu. Navíc pokud účastník řízení neaktuálnost závazných stanovisek a vyjádření výslovně namítá, tak jako žalobkyně v tomto případě, je povinností stavebního úřadu, resp. žalovaného se s takovou námitkou řádně vypořádat a postavit na jisto, zda původní stanoviska a vyjádření svým obsahem ob stojí i po provedení změny stavebního záměru či nikoliv. To žalovaný ani stavební úřad v tomto případě neučinili.
41. Pokud jde o otázku dotčení práv žalobkyně stavebním záměrem, lze souhlasit s žalovaným, že žalobkyně není v postavení veřejného žalobce, a nemůže tedy zastávat úlohu dohlázeatele nad zákonností společného povolení a napadeného rozhodnutí. Žalovaný nicméně opomíjí, že žalobkyně již v průběhu řízení před stavebním úřadem namítala, že v důsledku provedení stavby může dojít k zásahu do jejího vlastnického práva. Výslovně přitom zmiňovala změnu odtokových poměrů, riziko porušení technické infrastruktury, zvýšenou prašnost, na niž je napojena, anebo i tvrzení o tom, že umístění obratiště může zasáhnout i na pozemek v jejím vlastnictví. Požadavky na odůvodnění námitek proti stavebnímu záměru plynoucí z § 94n odst. 3 stavebního zákona tedy žalobkyně splnila, přičemž nelze *prima facie* vyloučit, že by provedení záměru mělo výše uvedené následky, zvláště když není s definitivní jistotou zřejmé, jak by se dotčené orgány vyjádřily k záměru, pokud by jej posuzovaly podle finální upravené verze projektové dokumentace z ledna 2021.
42. Žalobní bod je proto důvodný.
43. Žalobkyně dále namítala, že podle projektové dokumentace (str. 7 technické zprávy) mají komunikaci a obratiště využívat vozidla Hasičského záchranného sboru a vozidla pro svoz odpadu, ačkoliv dle vyjádření EG.D a.s. vede podél cesty a pod ní podzemní elektrické vedení NN chráněné ochranným pásmem, přes které nelze přejíždět mechanizmy o celkové hmotnosti nad 6 tun.
44. Podle podkladů předložených stavebnímu úřadu skutečně probíhá místem stavby podzemní elektrické vedení NN, což vyplývá jak z vyjádření společnosti EG.D a.s., tak i z obsahu samotné projektové dokumentace, kde je jeho trasa zakreslena ve výkresu koordinační

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

situace. Podzemní vedení je chráněno ochranným pásmem o šířce 1 m po obou stranách krajního kabelu podle § 46 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“). Podle § 46 odst. 10 energetického zákona platí, že *v ochranném pásmu podzemního vedení je zakázáno vysazovat trvalé porosty a vedení bez ochranných prvků přejíždět mechanizmy o celkové hmotnosti nad 6 t.*

45. Konflikt s ochranným pásmem elektrického podzemního vedení nicméně není překážkou, která by zcela bránila provedení záměru. Zákaz přejíždění mechanizmy o celkové hmotnosti nad 6 t totiž platí pouze pro vedení *bez ochranných prvků*. Vlastník elektrické distribuční soustavy EG.D a.s. stanovil podmínky pro provedení záměru ve třech písemných vyjádřeních, a to dvou ze dne 30. 4. 2021 a jednoho ze dne 26. 4. 2021. Podstatný je zejména obsah vyjádření ze dne 30. 4. 2021 obsahující podmíněný souhlas EG.D a.s. se stavbou a činností v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy. Tento souhlas obsahuje jasně stanovené podmínky pro provedení stavby a povinnost dodržet příslušné technické normy. Jsou zde zmíněna také omezení plynoucí z existence ochranného pásma vedení distribuční soustavy. Stavební úřad právě proto stanovil pro provedení stavby ve výroku společného povolení podmínku č. 35, v níž mj. uložil stavebníkovi respektovat všechna tři vyjádření EG.D a.s. Tím zajistil splnění podmínek požadovaných vlastníkem distribuční sítě EG.D a.s., což znamená, že podzemní elektrické vedení by mělo být zajištěno dostatečnými ochrannými prvky k tomu, aby bylo možné komunikaci užívat i vozidly nad 6 t.
46. Soud proto neshledal tento žalobní bod důvodným.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

47. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.]. Vady napadeného rozhodnutí, k nimž by musel přihlídnout i bez námítky, soud neshledal.
48. Soud neprovedl pro nadbytečnost žalobkyní navržený důkaz obsahem správního spisu (sp. zn. SMBK-18269/2020-SÚ/Pa) ve věci předchozí žádosti stavebníka o povolení stavby podle předchozí verze projektové dokumentace. Skutečnost, že docházelo k postupným úpravám projektové dokumentace stavby je patrná z obsahu správního spisu, přičemž předmět ani průběh předchozího (společného) územního a stavebního řízení není pro posouzení věci relevantní.
49. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl ve věci úspěšný, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně měla ve věci z procesního hlediska plný úspěch, náleží jí tedy právo na plnou náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Uhrazené soudní poplatky činí za podání žaloby 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě 1 000 Kč. Náhrady nákladů řízení spojených se zastoupením advokátem jsou stanoveny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Odměna za zastoupení činí 6 200 Kč za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení (včetně nahlížení do spisu dne 27. 9. 2024) a účast u ústního jednání podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a g) advokátního tarifu], k čemuž náleží paušální náhrada hotových výdajů v celkové výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Úkon spočívající v nahlížení

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

do spisu dne 27. 9. 2024 je zahrnutý již v úkonu převzetí a přípravy zastoupení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008, č. j. 5 Azs 33/2008-40, či rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2016, č. j. 9 Ads 265/2015-13, bod 14). Na náhradě za promeškaný čas náleží zástupci žalobkyně podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu částka 2 400 Kč za čas strávený na cestách z jeho sídla v Praze do sídla soudu v Brně a zpět ve dnech 27. 9. a 30. 9. 2024 (2 hodiny a 50 minut na jedné cestě). Zástupce žalobkyně není plátcem daně z přidané hodnoty, a náhradu této daně ani nenárokoval (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náhradu nákladů řízení v celkové výši 13 200 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

50. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádné povinnosti a nejsou dány ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by jí bylo možné přiznat náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení jim proto nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 30. září 2024

Mgr. Milan Procházka v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.